

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/103/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014387
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3119014387.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného Z. T., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom A., G. XXX/XXX, t. č. v ÚVTOS a ÚVV Ilava, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS a ÚVV Ilava dňa 22.07.2019, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Fialu a prísediacich Bc. Karolíny Tomatovej a Bernardíny Živčicovej takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona sa návrh odsúdeného Z. T., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z a m i e t a .

odôvodnenie:

Dňa 25.04.2019 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného Z. T., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd zistil zo skráteného výpisu klienta (č. I. 5), že odsúdený t. č. vykonáva celkom 3 tresty odňatia slobody, ktoré sa v zmysle § 101 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu považujú za trest jediný.

Konkrétny odsúdený je t. č. vo výkone súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/6/2013 zo dňa 22.02.2018, pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, na ktorého výkon nastúpil dňa 22.02.2018 a ktorý po započítaní väzby a výkonu trestu v inej veci vykonal dňa 18.03.2018.

Následne nastúpil na výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/6/2013 zo dňa 22.02.2018, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. c) Tr. zákona, pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, ktorý má po započítaní výkonu trestu v inej veci predpokladane vykonať dňa 17.07.2020.

Následne má nastúpiť na výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 19 (devätnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/6/2013 zo dňa 22.02.2018, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona a pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zákona, ktorý má po započítaní výkonu trestu v inej veci vykonať dňa 17.10.2020.

Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta (č. I. 5) od dňa 02.07.2018.

Z hodnotenia NOO a ÚVTOS Trenčín (č. I. 4) vyplynulo, že odsúdený nastúpil do výkonu väzby dňa 16.08.2017 do ÚVV a ÚVTOS Bratislava. Dňa 22.02.2018 nastúpil na výkon trestu odňatia slobody do ÚVTOS a ÚVV Leopoldov. Dňa 24.04.2018 bol eskortovaný na ďalší výkon trestu do ÚVTOS a ÚVV Ilava. Do NOO a ÚVTOS Trenčín bol eskortovaný dňa 24.04.2019, kde je hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení. Správanie odsúdeného počas výkonu väzby nebolo na požadovanej úrovni, boli zaznamenané významné negatívne skutočnosti, ktoré boli riešené niekoľkými disciplinárnymi trestami. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody taktiež nie je na požadovanej úrovni, ani v súlade s ústavným poriadkom a v súlade s príslušnými normami. Opakovane sa u neho vyskytujú nedostatky v ustrojenosti, v komunikácii s personálom musí byť upozorňovaný na dodržiavanie zásad slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku. Dopúšťa sa disciplinárnych previnení, ktoré spravidla ospravedlňuje svojim zdravotným stavom. Na podmienky väzenia je zvyknutý a dobre ich pozná. Jeho správanie v podmienkach väzenia, ako aj bežne na slobode, má prevažne manipulatívny charakter. Medzi odsúdenými si buduje svoju autoritu hostilným, arogantným a účelovým správaním voči personálu. V interpersonálnej oblasti je nátlakový, sebaapresadzujúci a manipulujúci. Rád púta pozornosť okolia, svoje emócie dokáže ovládať len s ťažkosťami. Pre svoje nevhodné správanie bol už 7-krát disciplinárne potrestaný. Disciplinárne odmenený nebol ani raz. V čase osobného voľna počas jeho umiestnenia v materskom ústave sledoval televízne programy, počúval rozhlasové vysielanie, hrával spoločenské hry, zúčastňoval sa vychádzok. Odsúdenému bola ponúknutá možnosť zapojiť sa do niektorého z krúžkov, ktoré realizuje ústav. Odsúdený aj pre zdravotné problémy záujem neprejavil a väčšiu časť dňa trávi pasívnym oddychom na lôžku. Počas hospitalizácie je trávenie voľného času z objektívnych príčin limitované. Číta dostupnú literatúru, dennú tlač, počúva rozhlas, hrá kartové a spoločenské hry so spoluodsúdenými. Odsúdený doposiaľ nebol pracovne zaradený a o prácu neprejavuje žiadny záujem. V materskom ústave sa príležitostne zapájal do jednoduchších prác v rámci cely. Kontakt s vonkajším prostredím sa uskutočňuje formou nepravidelnej, až zriedkavej korešpondencie so svojou priateľkou, ktorá bola dňa 26.04.2019 z výkonu trestu odňatia slobody podmienene prepustená na slobodu. V občasnom písomnom kontakte je aj so synom, ktorý sa aktuálne nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v Hrnčiarovciach. On ako otec je hrdý na to, že syn ide v jeho šľapajach. Návštevy žiada nepravidelne, na návštevy si pozýva iba cudzie osoby. O telefonovanie záujem neprejavuje nakoľko nemá finančné prostriedky. Z uvedeného hodnotenia vyplýva, že stanovený program zaobchádzania sa neplní. Riziko sociálneho zlyhania bolo vyhodnotené ako stredné. Resocializačná prognóza je menej priaznivá, pričom rizikové faktory sú recidíva, charakter trestnej činnosti - zločin, nekritický postoj k trestnej činnosti (sedím zadarmo nič som nespravil, aj naďalej plánujem kraďnúť, v Rakúsku som bol profesionálny zlodej, zameraný na motocykle), experimentovanie s drogami, dlhy v minulosti a aj počas výkonu trestu odňatia slobody. Záverom ústav konštatoval, že odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok pre podmienene prepustenie, pričom ústav neodporúča odsúdeného podmienene prepustiť.

Z odpisu registra trestov (č. I. 10) odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 15-krát súdne trestaný, pričom už bol aj vo výkone trestu odňatia slobody (napr. vo veci OS Bratislava IV sp. zn. MA 2T/91/2004 a LG Korneuburg pod sp. zn. 612 HV 7/2009 Z).

Zástupca ÚVTOS a ÚVV Ilava na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s písomným hodnotením a zároveň dodal, že od vypracovania nedošlo k žiadnym zmenám.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že: „Vzhľadom na to zo zdravotných dôvodov nikdy som nebol prepustený a možno sa ani výstupu nedožijem, som vážne chorý, majú mi meniť koleno. Chcel by som ísť domov, mám v stredu meniny. Urobte raz za deň dobrý skutok a pustite ma. Čo sa týka kázeniek, tie mám z väzby to som bol ešte nevinný, z výkonu trestu nemám žiadny. Nemám žiadnu pochvalu lebo som nezaradený.“ K hodnoteniu ústavu uviedol, že: „Všetko je to blbosť. Nezakladá sa na pravde. Kto písal to vyhodnotenie všetko to zmanipuloval účelovo voči mojej osobe.“ K záverečnému návrhu uviedol, že: „Čo rozpráva pán prokurátor je akurát veľká hlúposť, podám trestné oznámenia za urážku na cti. Čo rozpráva pán prokurátor sa nezakladá na pravde. Nevieť či pán prokurátor je na mňa zaujatý, ale neviem z akého dôvodu dal takúto konečnú verziu na moju osobu, či ma pozná alebo neviem, kde na to prišiel. Chcem ísť domov.“

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že: „Žiadosť odsúdeného Z. T., navrhujem ako nedôvodnú zamietnuť, poukážem pri tom na závery hodnotenia ústavu na výkon

trestu odňatia slobody, ako aj na predchádzajúcu trestnú minulosť odsúdeného Z. T., ktoré skutočnosti k ich vyhodnoteniu súhrnne podľa mňa odôvodňujú záver, že v budúcnosti odsúdený nepovedie riadny život.“

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmieňanom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmieňané prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 415 ods. 2 Tr. poriadku o podmieňanom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osoby odsúdenej za zločin po výkone jeho polovice súd rozhoduje len na návrh riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmieňane prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieňaného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieňaného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieňaného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieňaného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieňaného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieňaného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmieňanom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmieňane prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmieňane prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmieňanom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmieňaným prepustením odsúdeného. Zároveň môže nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190101.html>>. Podmieňane prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmieňaného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka na podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), ale nebola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh nie je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmieňaného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich

povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú pomernú časť z výmery postupne uložených trestov odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje polepšenie, t. j. schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak v danom prípade nebola táto podmienka splnená, keď súd prihliadol na negatívne hodnotenie ústavu v tejto oblasti. Súd v tomto uvádza, že len celkom výnimočne a na základe odôvodnených skutkových zistení možno tolerovať vybočenie z inak riadneho dodržiavania ústavného poriadku odsúdeným. Súd však zistil, že odsúdenému bol celkom 7-krát uložený disciplinárny trest, pričom správanie odsúdeného je negatívne hodnotené tak počas doby výkonu väzby ako aj počas doby výkonu trestu. Uvedené skutočnosti tak podľa súdu odôvodňujú záver, že odsúdený počas doby výkonu trestu nepreukázal svoje polepšenie.

Vzhľadom na nesplnenie druhej podmienky súd zároveň konštatuje aj nesplnenie tretej podmienky, t. j. dôvodného očakávania vedenia riadneho života odsúdeného na slobode, teda neexistencie rizika jeho recidívy. V prípade odsúdeného je podľa názoru súdu riziko recidívy veľké. V tomto súd uvádza, že len ťažko možno očakávať vedenie riadneho života odsúdeným na slobode pokiaľ ten nie je schopný viesť riadny život počas doby výkonu trestu. Súd v tomto poukazuje aj na hodnotenie ústavu na výkon trestu, ktorý neodporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Súd pri hodnotení rizika recidívy prihliadol predovšetkým na skutočnosť, že odsúdený bol 15-krát súdne trestaný, pričom pred spáchaním trestnej činnosti, pre ktorú v súčasnosti vykonáva trest, už bol vo výkone trestu odňatia slobody, a to napr. vo veci vedenej OS Bratislava IV pod sp. zn. MA 2T/91/2004 (trest vykonal dňa 09.04.2007), ale aj napr. vo veci vedenej LG Korneuburg pod sp. zn. 612 HV 7/2009 Z. Odsúdenému tak bola daná viacnásobne možnosť preukázať spoločnosti svoju nápravu a schopnosť viesť riadny život, avšak odsúdený túto možnosť nevyužil, nakoľko sa aj naďalej dopúšťal ďalšej trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené možno charakterizovať osobu odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, pričom od jej páchania odsúdeného neodradili ani vykonané nepodmiennečné tresty odňatia slobody. Nakoniec odsúdený je k spáchanej trestnej činnosti nekritický, a teda možno mať za to, že doterajšie pôsobenie nepodmiennečným trestom odňatia slobody nebolo dostatočné na zmenu jeho životných postojov k trestnej činnosti.

V tejto súvislosti súd uvádza, že z hľadiska naplnenia účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona u osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu (zabránenie odsúdenému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a to obmedzením jeho osobnej slobody), keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody, čo je aj prípad odsúdeného.

Súd sa tak stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý neodporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť. Súd len dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu o podmiennečné prepustenie, súd primárne vychádza zo záverov hodnotenia ústavu, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho odporúčanie sponchybovali. Takýmito skutočnosťami nie sú podľa súdu ani zdravotný stav odsúdeného a už vôbec nie dátum blížiacich sa mením odsúdeného.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a ako aj s prihliadnutím na ústav (stredný stupeň stráženia), v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd zamietol návrh o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.